

**EURO’NUN HUKUKİ ARAÇLARA ETKİSİ İLE AKARYAKIT
TÜKETİM VERGİSİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASI HAKKINDA KANUN**

(Resmî Gazete ile yayımı: 27.2.2000 Sayı: 23977)

Kanun No
4538

Kabul Tarihi
24.2.2000

Amaç

MADDE 1. – Bu Kanunun amacı, “Avrupa Birliğini Kuran Antlaşma” uyarınca tek para sistemine dahil olan Avrupa Birliğine üye devletlerin ulusal paralarına veya ECU’ya gönderme yapan hukukî araçların, EURO’nun kullanıma girmesi nedeniyle ortaya çıkabilecek sonuçlar bakımından tabi olacağı esas ve usulleri belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2. - Bu Kanun, EURO’nun kullanıma girmesinin tek para sistemine dahil olan devletlerin ulusal paralarına veya ECU’ya gönderme yapan hukukî araçlar üzerindeki etkilerini kapsar.

Tanımlar

MADDE 3. – Bu Kanunda yer alan;

a) EURO: Avrupa Birliğini Kuran Antlaşma uyarınca tek para sistemine dahil olan Avrupa Birliğine üye devletlerin parasını,

b) ECU veya Avrupa Para Birimi: Avrupa Birliği Konseyinin 22.12.1994 tarihli ve 3320/94 sayılı EC Tüzüğü ile tanımlanan Avrupa Topluluğunun hesap birimi olarak da kullanılan ve 1.1.1999 tarihinden itibaren yürürlükten kalkmış olan kur sepetini,

c) Ulusal para birimleri: Tek para sistemine dahil olan üye devletlerin kendi para birimlerini,

d) EURO’nun kullanıma girdiği tarih: Tek para sisteminin başlangıç tarihi olan 1.1.1999 tarihini,

e) Hukukî araçlar: Hukukî ilişkileri kuran veya düzenleyen veya etkileyen kanun ve diğer mevzuat hükümlerini, yargı kararlarını, idarî işlemleri, tek taraflı hukukî işlemleri, sözleşmeleri, sermaye piyasası araçlarını, kıymetli evrakı, ödeme sistemleri araçlarını, diğer ödeme araçlarını ve hukukî sonuç doğuran diğer her türlü işlemleri,

İfade eder.

Ulusal para birimine ve ECU'ya yapılan göndermeler

MADDE 4. – Kanunlarda ve diğer mevzuatta ulusal para birimlerine yapılan bütün göndermeler, ulusal paraların tedavülden kaldırıldıkları tarihten itibaren, Avrupa Birliği tarafından geri dönülmez şekilde sabitlenerek belirlenen ve Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası tarafından da ilan edilen değişim oranı uygulanarak EURO'ya yapılmış olarak kabul edilir.

EURO'nun kullanıma girmesiyle, hukukî araçlarda ECU'nun 3 üncü maddenin (b) bendinde yapılan tanımına gönderme yapıldığı takdirde, ECU bire bir oranında EURO'ya dönüşür. Hukukî araçlarda ECU'ya yapılan göndermeler, taraflarca aksi kararlaştırılmadığı takdirde, Avrupa Topluluğunda hesap birimi olarak da kullanılan kur sepetine gönderme olarak kabul edilir.

Sözleşmelerin ve diğer hukukî işlemlerin devamlılığı

MADDE 5. – EURO'nun kullanıma girmesi veya ulusal para birimlerinin tedavülden kaldırılarak tek para sistemine dahil Avrupa Birliğine üye devletlerde EURO'nun tek para birimi olma niteliğini kazanması veya ulusal para birimi ya da ECU için belirlenen faiz oranının veya oran belirleme yönteminin değişmesi, mevcut sözleşmenin veya diğer hukukî işlemlerin taraflarından birine, sözleşmeyi veya hukukî işlemi tek tarafı olarak değiştirme veya fesih hakkını vermez.

Kanunlar ihtilafı

MADDE 6. – Ulusal paranın tanımı, o parayı ihraç eden devletin hukukuna tâbidir. EURO'nun tanımı Avrupa Birliği hukukuna tâbidir.

Paranın borcun kapsamı üzerinde meydana getireceği etkiler, borç ilişkisine uygulanacak hukuk tarafından belirlenir.

Ödemenin hangi parayla yapılması gerektiği, ödeme yeri hukukuyla belirlenir.

Vergi ve harç istisnaları

MADDE 7. – Bu Kanun kapsamında;

a) Ulusal para birimlerinin EURO'ya dönüştürülmesine ilişkin işlemler ile bu işlemlerin yapılması sırasında her ne nam altında olursa olsun lehe alınan paralar hakkında 13.7.1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu hükümleri,

b) EURO'nun kullanıma girdiği tarihten önce veya sonraki dönemde ulusal para birimi cinsinden akdedilmiş sözleşmeler ile gerçekleştirilmiş diğer hukukî işlemlerde ulusal para birimine, komisyon, faiz ve diğer masraflara gönderme yapan hükümlerin EURO cinsinden değiştirilmesi için düzenlenecek kâğıtlar hakkında 1.7.1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu ile 2.7.1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu hükümleri,

Uygulanmaz.

MADDE 8. – 7.11.1984 tarihli ve 3074 sayılı Akaryakıt Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Akaryakıt tüketim vergisi hâsılatından 2.2.1981 tarihli ve 2380 sayılı Kanun ile 27.6.1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanuna göre mahallî idarelere ve fonlara pay verilmez.

Yetki

MADDE 9. – Kanunlar ve diğer mevzuatla kendilerine verilen görev ve yetkiler kapsamında Maliye Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı ve/veya Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası, bu Kanun hükümlerinin uygulanması ve işleyişiyle ilgili tedbirleri almaya ve çıkarılacak tebliğler ile gerekli düzenlemeleri yapmaya yetkilidir.

MADDE 10. – Bu Kanunun;

- a) 7 nci maddesi yayımı tarihinde,
 - b) 8 inci maddesi 1.2.2000 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - c) Diğer maddeleri 1.1.1999 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
- Yürürlüğe girer.

MADDE 11. – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
9	47	195
26	60	626
27	62	174: 186, 207: 231

I- Gerekçeli 351 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 62 inci Birleşim tutanağına bağlıdır.

II- Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Plan ve Bütçe Komisyonu görüşmüştür.

III- Esas No. : 1/514